

gode Grunde mod at gaa ind paa det. I Forbigaaende skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg tror, at det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds dog ikke har hørt det første Foredrag, som blev holdt af min ærede Kollega for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds. Det er vist kun det andet Foredrag, som det ærede Medlem har hørt, ellers vilde han neppe have sagt, hvad han sagde. Jeg skal tillade mig at gentage, hvad jeg har udtalt oftere, at Sagen slet ikke staar saaledes, at der i dette Dieblik alene er Tale om at give en Fattighjælp med alle Fattighjælpens Følger. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3de Valgkreds veed meget godt, at Sagen staar saaledes nu, at hvor der er kommet uforskyldt Nød og Trang tilstede i Vinterens Løb, er der Tale om at give frivillig Hjælp eller Hjælp af Fattigkassen, hvortil der gives Kommunen Hjælp, og hvorved Kommunen bliver sat istand til at træffe saadanne Foranstaltninger, at der bliver en lettere Afgang til Hjælp fra Kommunen, og forsaavidt der skulde være siebliffelig Mangel paa Midler, behøver Kommunen ikke at paaligne eller at søge private Laan, men kan faae midlertidige Laan af Statskassen paa temmelig lang Tilbagebetaling og kan muligvis faae Mere. Dette blev anset for at have praktisk Værdi for to Aar siden. Jeg tror ogsaa, at det har en vis praktisk Værdi, og jeg tror, at, hvis de, som ønske at gjøre Noget i den Del af Vinteren, som er tilbage, ville gjøre Noget, bør de hellere slutte sig til saadanne Foranstaltninger, end vedblivende holde paa en Paragraf i Loven, som de Herrer dog høre ikke lader sig gennemføre i denne Session. Ellers faae vi kun en Forhandling, som kan strække sig gennem længere Tid her i Thinget, men vi faae ikke Noget ud af Sagen. Jeg tror, at vi maa se at tilveiebringe et praktisk Resultat. Jeg tror, at det er fornuftigt at tage et mindre Resultat, naar man ikke kan faae Alt, hvad man vil have, naar man dog erkjender, at der er nogen Værdi i det, man kan faae. Det vil det ærede Medlem ikke erkjende; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan komme bort fra, at Foranstaltningen, gennemført paa den Maade, vil have en vis Værdi, i hvert Fald har man tidligere tillagt den en vis Værdi. Bedst er det, om man kunde blive enig om Noget, og hurtigt blive enig om Noget, thi ellers tror jeg ikke, at man bliver enig. Naar der er Tale om at give en Leilighedslov, og her er idetmindste for os Andre Tale om en Leilighedslov, selv om det ærede Medlem for Holbæk Amts 3de Valgkreds, som har indbragt denne Leilighedslov, nu accentuerer, at det er en permanent Lov, han vil komme med hvert Aar, maaffe som Leilighedslov — det veed jeg ikke — saa turde deri ligge, naar der er Tale om en Leilighedslov, at man ved denne Leilighedslov ikke skal reise store Stridsspørgsmaal indbyrdes. Naar man indbringer en Leilighedslov, skal man give den en

saadan Form, at det er nogenlunde muligt for de modstaaende Anstuelser at enes om den. Gjør man ikke det, kommer man let til at indbringe en Demonstrationslov istedetfor en Leilighedslov, og saa kommer man let til at nøies med at tale om det og ikke faae Noget ud af det. Det forekommer mig nu meget godt, at vi ligesom for to Aar siden kunde komme til en Foranstaltning, hvorved Loven kunde have nogen praktisk Værdi og gjøre nogen Nytte; men naar man stiller sig, som den ærede Forslagsstiller har gjort, tror jeg ikke, der er Udsigt dertil. Jeg vil endnu beklage, at den ærede Forslagsstiller ikke har gjort sit Mulige for at faae Loven hurtig fremmet, men det maa være hans egen Sag. Jeg tror, hvis det ærede Medlem vil gjøre Noget, og han fastholder det samme Standpunkt som nu, vil han vel faae Mange til at følge sig, og jeg antager da til min Beklagelse, at vi ikke faae noget Praktisk ud af Sagen. Jeg vilde have foretrukket et sikert Resultat af nogen Værdi, selv om der derved havde været budt noget Mindre, end det ærede Medlem vil have, man skal gjøre.

Forslagsstilleren (Lauber): Jeg kan selvfølgelig dele den Beklagelse, det ærede Medlem udtalte over, at det under alle Omstændigheder vilde være tvivlsomt, om Loven iaar vilde kunne faae praktisk Betydning allerede paa Grund af den fremskredne Tid; men jeg skal dog for mit Vedkommende bemærke, at jeg indbragte Loven den 17de December f. A., og at der var til 1ste Behandling den 17de Januar iaar, men fra denne Dag af efter de Udtalelser, som dengang faldt, særlig fra den høitærede Indenrigsminister, har jeg rigtignok for iaar maattet tillægge dette Lovforslag en lige saa ringe Betydning, som Lovforslaget fik iijor. Jeg har maattet være suldbommen overbevist om, at der ikke vilde komme Noget ud af Sagen. Det er Noget, Ingen kunde tvivle om, efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelser den 17de Januar. Om Sagen var kommen til 2den Behandling den 20de Januar eller først nu i Begyndelsen af Marts, havde overordentlig ringe praktisk Betydning. Fra den Dag, Sagen var til 1ste Behandling, har den desværre kun havt demonstrativ Betydning; men det er ikke mig, der har givet den det, thi jeg har indbragt Lovforslaget med det Ønske og i den Hensigt, at vi ad denne Vej kunde komme de virkelige Trængende til Hjælp. Jeg indbragte Lovforslaget før Jul, og det kom til 1ste Behandling paa et Tidspunkt, hvor der endnu ikke kunde være Noget til Hindre for dets Fremme, dersom Sagen havde mødt velvillig Imødekommen fra de andre Faktorens Side og særlig fra Regjeringens Side. Naar nu den ærede sidste Taler (Ingerslev), ligesom hans Kollega (Minestad), hjem den høitærede Minister kaldte det ærede første Medlem for 1ste Kreds, have ønsket, at vi dog kunde